

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judcători – Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Moldovanu Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.12.2020 – 23.12.2020;
2. Instanța de apel : 13.01.2021 – 18.02.2021;
3. Instanța de recurs ordinar : 02.06.2021 – 27.07.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 23 decembrie 2020, Moldovanu Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (una sută douăzeci) ore.

Corpul delict - tăblița cu numărul de marcaj: „Xxxxx”, ce este fixată cu ajutorul a 2 nituri, al remorcii prezentate la examinare, cu numere de înmatriculare „Xxxxx”, care se afla în camera de păstrare a IP Cahul – a fost dispusă nimicirea ei la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare.

Corpul delict - remorca de model nestabil/presupus XXXXXcu numerele de înmatriculare „Xxxxx”, care se afla în camera de păstrare a IP Cahul, a fost dispusă restituirea la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare cet. Moldovanu Dumitru.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la Moldovanu Dumitru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 300 lei suportate de stat în cadrul urmăririi penale ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Moldovanu Dumitru, în perioada anului 2020, data și ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă, având scopul ascunderii faptului confecționării în condiții artisanale a remorcii, care nu corespunde după parametrii

tehnici cu remorcile de model „XXXXX” „Zubreonoc”, a falsificat numărul de identificare a șasiului remorcii prin înlocuire, confecționând în condiții artizanale tăblița cu numărul de marcaj, pe care în condiții artizanale a imprimat numărul de marcaj „Xxxxx” și pe care în condiții artizanale a fixat-o cu ajutorul a 2 nituri de șasiul remorcii, fapt care a fost descoperit la 02 septembrie 2020 de către expertul SIT CCA Cahul din cadrul ASP, când Moldovanu Dumitru s-a prezentat, pentru reînmatricularea mijlocului de transport respectiv.

Prin acțiunile sale, inculpatul Moldovanu Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 276 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *falsificarea numărului de identificare a șasiului auto prin înlocuire*.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Cahul, sediul Central din 23 decembrie 2020, în partea ce ține de stabilirea pedepsei, hotărârii asupra corpului delict, și a încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei în partea ce ține de stabilirea pedepsei, hotărârii asupra corpului delict și a încasării cheltuielilor de judecată, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște vinovat pe Moldovanu Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore, corpul delict: remorca de model nestabil (presupus „XXXXX”), cu numere de înmatriculare „Xxxxx” de nimic, și a încasa din contul lui Moldovanu Dumitru cheltuielile de judecată în sumă totală de 6300 lei.

În motivarea cererii de apel au fost invocate argumente precum că, instanța de judecată corect a încadrat acțiunile lui Moldovanu Dumitru, însă la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Procurorul a susținut că, în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul a solicitat aplicarea pedepsei lui Moldovanu Dumitru sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore. Acuzatorul a solicitat în baza prevederilor art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanței de judecată să încaseze din contul lui Moldovanu Dumitru cheltuielile judiciare incluse în anexa la rechizitoriu, în sumă de 6 300 lei, costul efectuării constatării tehnico-stiințifice nr. 34/12/-1-R-3365 din 29 octombrie 2020 în cauza penală. Cu privire la corpul delict, remorca de model nestabil (presupus „XXXXX”), cu numere de înmatriculare „Xxxxx”, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța OUP din 19 noiembrie 2020, care se păstrează la parcare specială a IP Cahul, în baza prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, reieșind din faptul, că este confecționată în condiții artizanale și nu corespunde după parametrii tehnici cu remorcile de modelul „XXXXX” „Zubreonoc”, deci nu poate fi admisă în circulația rutieră, acuzatorul a solicitat să fie nimicită.

La caz, acuzatorul a considerat că, eronat s-a constatat că este posibilă coborârea pedepsei până la minimul stabilit, ori în cadrul procesului penal nu s-au constatat circumstanțe atenuante sau agravante, iar cea reținută de instanță, recunoașterea vinovăției, de fapt a fost de două ori luată în considerație, ori cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

A menționat că, instanța a constatat prezența circumstanței atenuante, căința sinceră, însă acuzarea a considerat că, această circumstanță nu există de fapt, or legea penală nu operează cu astfel de noțiuni ca „căință sinceră”, ci doar cu noțiunea de „căință activă”- reglementată de art. 57 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 76 alin. (2), conform cărora, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin.(1), acuzatorul a concluzionat că, circumstanțele atenuante care pot fi luate în considerație de instanță urmează a fi doar cele prevăzute de lege. În speță, nu au fost constatate careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) Cod penal sau de alte prevederi legale.

În susținerea poziției invocate, acuzarea a relevat că Moldovanu Dumitru a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior a fost judecat, antecedentele penale fiind stinse, a fost în repetate rânduri tras la răspundere contravențională, circumstanțe ce vorbesc despre personalitatea lui.

Cu privire la respingerea cererii acuzatorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, s-a invocat prevederile art. art. 227, 229 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

În speță, statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, prin acțiuni de procedură legale, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care, raportate la prevederile art.227 Cod de procedură penală, se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare, art. 229 Cod de procedură penală, indică direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare.

Potrivit art.229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

A indicat că, la caz, nefiind constatat nici unul din cazurile în care Moldovanu Dumitru ar fi putut să fie eliberat de plata cheltuielilor judiciare.

Apelantul a considerat că, instanța în mod arbitrar, fără a pune la baza soluției sale argumente întemeiate, a respins solicitarea legală de a pune cheltuielile de

judecată pe seama persoanei vinovate. Deși din sinteza prevederilor legale supra citate clar rezultă, că regula generală este suportarea cheltuielilor judiciare de către persoana vinovată, din vina căreia a fost pornit procesul penal și au fost efectuate cheltuielile, și eliberarea acesteia de suportarea acestor cheltuieli este o excepție de la regula generală și aceasta se admite doar în cazuri expres prevăzute de lege.

Hotărârea cu privire la corpul delict, în prezenta cauză penală a fost recunoscută în calitate de corp delict, remorca de model nestabilit (presupus „XXXXX”), cu numere de înmatriculare „Xxxxx”, a cărei nimicire a solicitat-o acuzatorul reieșind din faptul, că este confecționată în condiții artisanale și nu corespunde după parametrii tehnici cu remorcile de modelul „XXXXX” „Zubreonoc”, deci nu poate fi admisă în circulația rutieră, așa cum prevede art. 162 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, instanța arbitrar a efectuat o divizare între părțile componente a corpului delict, și a dispus diferit asupra acestora, tăblița - a fi nimicită, iar remorca - a fi restituită lui Moldovanu Dumitru.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, casată parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 decembrie 2020, în partea soluționării cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, rejudecată cauza cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

S-a încasat de la Moldovanu Dumitru în beneficiul statului suma de 6 300 (șase mii trei sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată (pentru efectuarea expertizei).

În rest sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 decembrie 2020 a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a constatat, că la judecarea cauzei instanța de fond a respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Moldovanu Dumitru privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Moldovanu Dumitru culpabil de comiterea faptei imputate, infracțiune prevăzută de art. 276 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: *falsificarea numărului de identificare a șasiului auto prin înlocuire*, și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile.

Instanța de apel a reținut, că încadrarea juridică a faptei comise și vinovăția inculpatului nu este contestată.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Moldovanu Dumitru, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, recunoașterea vinovăției și căința activă, de prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, corect a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, care este echitabilă și corespunzătoare nefiind cazul înăspririi acesteia.

În asemenea circumstanțe au fost respinse argumentele expuse în cererea de apel indicate de procuror, precum că, instanța de fond eronat a aplicat minimul din pedeapsă, or în cadrul procesului penal nu s-a constatat circumstanțe atenuante sau agravante, iar cea reținută de instanță, recunoașterea vinovăției, de fapt a fost de două ori luată în considerație, or cauza penală a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că sancțiunea art.276 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În privința inculpatului Moldovanu Dumitru a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

Reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, în cazul dat a fost redusă cu o treime din limitele sancțiunii, respectiv, pentru infracțiunea prevăzută de art.276 alin.(1) Cod penal, limitele pedepsei va constitui de la 120 ore până la 160 ore.

Or, pedeapsa aplicată inculpatului corespunde rigorilor prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, respectiv pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de fond, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea inculpatului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia și nu este cazul înăspririi solicitate de procuror.

Instanța de apel a menționat că sunt eronate constatările procurorului precum că instanța de fond la individualizarea pedepsei a luat în considerație de două ori recunoașterea vinovăției, nu s-a luat în calcul că inculpatul anterior a fost judecat, antecedente penale stinse, a fost mai multe ori tras la răspundere contravențională, pe rațiunile sus indicate.

Instanța de apel a menționat că procurorul, a invocat că instanța de fond arbitrar a efectuat o divizare între părțile componente a corpului delict și a dispus diferit asupra acestora, tăblița a fi nimicită, iar remorca a fi restituită lui Moldovanu Dumitru.

Instanța de apel a constatat că, potrivit art.158 alin.(1) Cod procedură penală, corpuri delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Respectiv instanța de fond just a dispus ca, corpul delict, tăblița cu numărul de marcaj: „Xxxxx”, ce este fixată cu ajutorul a 2 nituri, al remorcii prezentate la examinare, cu numere de înmatriculare Xxxxx, care se află în camera de păstrare a IP Cahul, urmează a fi nimicită la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare, iar corpul delict, remorca de model nestabil /presupus XXXXX cu numele de înmatriculare Xxxxx, care se află în camera de păstrare a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare urmează a fi restituit lui Moldovanu Dumitru.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelului privind necesitatea nimicirii corpului delict - remorca de model nestabil, or această este proprietate al inculpatului, și care nu a fost folosit la comiterea infracțiunii și nu cade sub incidența prevederilor art. 162 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală.

Totodată, s-a constatat că, procurorul solicită încasarea din contul inculpatului Moldovanu Dumitru în beneficiul statului cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-3365 din 29 octombrie 2020, în sumă de 6 300 lei.

La caz s-a reținut că, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-3365 din 29 octombrie 2020, la suma de 6300 lei (f.d.32-40) a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului.

Analizând materialele dosarului, instanța de apel a reținut că inculpatul Moldovanu Dumitru este căsătorit, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu a fost invocată și nu s-a confirmat situația materială care ar influența substanțial asupra situației materiale al inculpatului sau a persoanelor care se află la întreținerea acestuia (art. 229 alin.(3) Cod de procedură penală), în caz de obligare a inculpatului Moldovanu Dumitru la plata cheltuielilor judiciare în sumă de 6300 lei.

Prin prisma prevederilor art.227-229 și art.143 Cod de procedura penală, instanța de apel a constatat, lipsa interdicțiilor legale de încasare a cheltuielilor de judecată suportate pe parcursul urmăririi penale pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică, de la inculpatul Moldovanu Dumitru, precum și faptul că încasarea cheltuielilor din contul inculpatului va influența negativ situația materială a acestuia, asemenea nu a fost stabilit faptul că inculpatul nu deține mijloace financiare pentru achitarea cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat de a admite solicitarea procurorului de a fi încasate cheltuielile judiciare de la inculpatul Moldovanu Dumitru în beneficiul statului pentru costul raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-3365 din 29 octombrie 2020, efectuată în prezenta cauză penală, în sumă de 6 300 lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată, *cu recurs ordinar* de către procurorul-șef interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, care indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită casarea parțială deciziei, în partea soluției cu privire la corpurile delict, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

5.1 În motivarea recursului procurorul indică că:

- recurentul consideră decizia instanței de apel în partea respingerii cererii acuzatorului de stat privind nimicirea remorcii de model nestabil (presupus „XXXXX”, cu numere de înmatriculare „Xxxxx”, recunoscut în prezenta cauza penală în calitate de corp delict este neîntemeiată;

- recurentul consideră că instanța de fond neîntemeiat a decis de a restitui lui Moldovanu Dumitru remorca de model nestabil /presupus XXXXXcu numerele de înmatriculare Xxxxx, soluție susținută și de instanța de apel. Or, reieșind din faptul că este confecționată în condiții artisanale și nu corespunde după parametrii tehnici cu remorcile de modelul „XXXXX”, „Zubreonoc”, deci nu poate fi admisă în circulația rutieră, așa cum prevede art.162 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală. Astfel, instanța arbitrar a efectuat o divizare între părțile componente a corpului delict, și a dispus diferit asupra acestora, tăblița - a fi nimicită, iar remorca - a fi restituită lui Moldovanu Dumitru.

- recurentul consideră că hotărârea instanței de apel, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, care sunt temeiuri pentru recurs prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

6. *Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în partea soluției cu privire la corpul delict – remorca de model nestabil/presupus XXXXX cu n/i Xxxxx, din următoarele considerente.*

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se

pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea hotărârii cu privire la corpurile delictive.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, în partea menținerii sentinței, prin care a fost restituit inculpatului Moldovanu Dumitru corpul delict – remorca de model nestabilit/presupus XXXXX cu n/î „Xxxxx”, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală,

hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat în baza art. 276 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pe Moldovanu Dumitru la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore. Totodată, prima instanță s-a expus asupra soartei corpurilor delict. Astfel, corpul delict - tăblița cu numărul de marcaj: „Xxxxx”, ce este fixată cu ajutorul a 2 nituri, al remorcii prezentate la examinare, cu numere de înmatriculare „Xxxxx”, care se afla în camera de păstrare a IP Cahul - a fost dispusă nimicirea ei la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare.

Corpul delict - remorca de model nestabilit /presupus XXXXX cu numele de înmatriculare „Xxxxx”, care se afla în camera de păstrare a IP Cahul, la intrarea în vigoare a sentinței de condamnare a fost dispusă restituirea ei cet. Moldovanu Dumitru.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea de la Moldovanu Dumitru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 300 lei suportate de stat în cadrul urmăririi penale ca neîntemeiate.

Procurorul, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o prin prisma ce ține de stabilirea pedepsei, hotărârii asupra corpului delict și a încasării cheltuielilor de judecată.

Însă, instanța de apel a admis apelul declarat de procuror, casând parțial sentința în partea soluționării cererii procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, iar asupra argumentului procurorului privind necesitatea nimicirii corpului delict – remorca de model nestabilit, a indicat doar că „... *aceasta este proprietate al inculpatului și care nu a fost folosit la comiterea infracțiunii și nu cade sub incidența prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală*”.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal lărgit, concluziile instanței de apel cu privire la soarta corpului delict, nu sunt argumentate din punct de vedere legal, astfel această instanță nu a dezbătut și nu s-a pronunțat asupra unuia din cele mai esențiale motive invocate de procuror în ordine de apel, neexaminând cauza sub toate aspectele.

Din textul deciziei, Colegiul penal lărgit constată că acest argument reflectat în apel a rămas fără răspuns în partea motivatoare a hotărârii instanței de apel, această instanță expunându-se doar la general că remorca de model nestabilit/presupus XXXXX cu n/î Xxxxx este proprietate a inculpatului și care nu a fost folosit la comiterea infracțiunii.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentul enunțat mai sus constituie fondul apelului și asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea procurorului, acest motiv ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

La acest aspect, Colegiul penal lărgit indică că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului principal invocat în apelul procurorului, soluționând soarta corpului delict - remorcii, contrar prevederilor art.158 alin.(1) și art.162 alin.(1)

pct.2) Cod de procedură penală, menținând o motivare contradictorie a primei instanțe, care a decis de a restitui lui Moldovanu Dumitru remorca de model nestabil/presupus XXXXX cu numerele de înmatriculare Xxxxx, fără a se expune asupra faptului, că remorca nu poate fi admisă în circulația rutieră, așa cum prevede art.162 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, fiind confecționată în condiții artisanale, contrar parametrilor tehnici pentru remorcile de model „XXXXX” „Zubreonoc”, și în lipsa înregistrării de stat, prevăzute de lege, divizând părțile componente ale corpului delict, a hotărât diferit soarta acestora, tăblița - a fi nimicită, iar remorca - a fi restituită lui Moldovanu Dumitru.

Reieșind din concluziile expuse de către prima instanță, menținute de instanța de apel în această parte, se mai reține, că instanțele au dispus restituirea corpului delict – remorcii inculpatului, menționând că este proprietatea acestuia, fără a identifica existența actelor ce confirmă dreptul de proprietate, pe de altă parte contradictoriu indică, că aceasta nu este obiectul folosit la comiterea infracțiunii și nu cade sub incidența confiscării, concluzie eronată, or, inculpatul a fost condamnat în baza art.276 alin.(1) Cod penal - falsificarea numărului de identificare a șasiului auto prin înlocuire – obiectul infracțiunii fiind anume remorca menționată, recunoscută corp delict în prezenta cauză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată parțial, în partea soluției cu privire la corpul delict – remorca de model nestabil/presupus XXXXXcu n/î Xxxxx, în cauza penală în privința lui Moldovanu Dumitru, cu dispunerea rejudecării în această parte în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 februarie 2021, în partea soluției cu privire la corpul delict – remorca cu n/î Xxxxx, în cauza penală privindu-l pe *Moldovanu Dumitru Xxx*, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion